



FCI Standard nr 245 / 07 08. 1998 / GB

TŠEHHI KARMIKARVALINE LINNUKOER
(Cesky Fousek)

TÕLGE: C. Seidler.

PÄRITOLUMAA: Endine Tšehhoslovakkia, nüüdne Tšehhi Vabariik.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE KUUPÄEV: 21.05.1963.

KASUTUS: Seisukoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7: Seisukoerad.

Alarühm 1.3: Kontinentaalsed seisukoerad, grifooni tüüp.
Töökatssetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Enne Esimest Maailmasõda oli tšehhi karmikarvaline linnukoer Tšehhi ja Slovaki Vabariigis kõige levinum koeratõug. Maailmasõja ning sellele järgnevate keeruliste aegade tõttu sattus tõug 1920-ndatel aastatel väljasuremisohu, ent selle taastamisega hakati kiiresti tegelema. Tõu taastamist alustati mõne säilinud tšehhi linnukoera baasil, kellest planeeritud aretuse kaudu kujundati kaasaegne tšehhi linnukoer. Tänapäeval on see tõug teine enamlevinud jahikoera tõug Tšehhi ja Slovaki Vabariigis.

ÜLDMULJE:

Tšehhi karmikarvaline jahikoer on keskmise suurusega, karmi karvaga ning suursuguse välimusega seisukoer, kelle välimus väljendab tugevust ning vastupidavust. Tegemist on mitmekülgse seisukoeraga, kellel on kaasasündinud anne pidada jahti nii vees, lagendikel kui ka metsades. Tal on kaasasündinud kahjurite hävitamise instinkt, ta on kergesti õpetatav ning väga pühendunud jahikoer.

FCI Standard nr 245/07. 08. 1998

EESTI KENNELLIIT

PEA:

Kuiv, üsna kitsas ning pikk pea, üsna kõrge asetusega pika kaela otsas. Koon on pisut pikem kui kolju ning koonuselg on mõõdukalt kumer (nn rooma nina).

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Otsmik ning kolju ülemine osa on mõõdukalt kumerdunud ning kergelt ümar, isastel pisut laiem kui emastel. Kulmukaared on selgelt väljendunud ning nii rõhutatud, et süvendavad veelgi pea kandilist üldmuljet ning silmakoopad tunduvad seetõttu samuti väga sügavad. Kuklakühm on vaevumärgatav.

Üleminek laubalt koonule: Mõõdukas, ent otsmiku pool rõhutatud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Lai, hästi avatud ning tundlike ninasõõrmetega. Ninapeegel peab alati olema tumepruun.

Koon: Läheb suunaga silmade poolt ninapeegli poole mõõdukalt kitsamaks.

Mokad: Üsna hästi arenenud ja elastsed mokad. Ülahuul katab mõõdukalt alahuult.

Lõuad/hambad: Selgelt väljendunud, tugevad ning hästi lihaselised lõuad. Hambad on tugevad. Käärhambumus. Täiskomplekt hambaid.

Silmad: Mandlikujulised. Sõbraliku ning kavala ilmega. Silmad on sügava asetusega, värvuselt tumedast merevaigupruunist sügava pähkelpruunini. Silmalaud on hästi silmamunale liibuvad ning hästi arenenud. Värvuselt hallikasmustad.

Kõrvad: Kõrge asetusega ning laia tüvega. Otsa suunas lähevad märkimisväärselt kitsamaks. Pikkuselt ulatuvad põskede viimase kolmandikuni ning kõrvatipud on mõõdukalt ümara kujuga. Kõrvad peavad hoidma pea ligi.

KAEL:

Keskmise pikkusega ning hästi arenenud lihastega. Kuiv ning kõrge asetusega turja lähedal. Kukul on mõõduka kumerusega.

KERE:

Selg: Lühike ning tugev selg on hästi arenenud turja poolt laudja suunas langeva joonega.

Nimme: Lühike, suhteliselt lai ning mõõdukalt kaarduv.

Laudjas: Mõõdukalt langeva joonega, piisavalt lai ning pikk.

Rindkere: Koos abaluudega on rindkere eestvaates lüürakujuline. Rindkere peab olema ovaalne ning laiuselt ülejäänud kerega heas proportsioonis. Ulatub vähemalt küünarnukkideni. Eesrind peab olema hästi arenenud. Küljelt vaadates peab rinnak olema selgelt esiletungiv. Rinnakorvi moodustavad hästi kaarduvad ning kogu pikkuses proportsionaalse asetusega roided.

Kõht: Pisut üles tõmmatud, et võimaldada jäsemete vaba liikumine, ent ei jäta kuiva muljet.

SABA:

Ristluu asetus peab olema selline, et seda katvad lihased ei mõjutaks saba hoiakut, mis peab olema horisontaalne või pisut ülespoole kaardus. Saba moodustab ülajoone sujuva jätku. Saba on keskmise tugevusega ning kupeeritud 3/5 võrra.

JÄSEMED**ESIJÄSEMED:**

Õlad: Abaluud on kaetud hästi arenenud lihastega. Õlad on hea kaldega ning moodustavad õlavarrega nürinurga.

Küünarnukid: Peavad olema tugevad ja lihaselised.

Küünarvarred: Püstised ja sirged, rõhutatud ning kuivade lihastega.

Kämlad: Suhteliselt lühikesed. Peaaegu vertikaalsed ning vaid pisut langeva joonega suunaga ettepoole.

Esikäpad: Kompaktsed, tõmbi lusika kujulised. Hästi kaardunud ning lähestikku asetsevate varvastega. Küüned on tugevad, värvuselt tumehallid või mustad. Padjandid on paksud ja robustsed. Üleni pigmenteerunud. Varvaste vahel on nähtavad atrofeerunud lestad.

TAGAJÄSEMED:

Vaagen: Peab olema piisavalt pikk.

Reied: Laiad, hästi arenenud lihastega.

Sääred: Kaldega tahapoole. Vetruva liikumise tagamiseks peab jäsemete nurgistus olema korrektne.

Kannaliigesed: Mitte liiga kõrge asetusega. Kuivad, vaid mõõdukalt esiletungiva kannaluuga.

Pöiad: Peaaegu vertikaalsed, lühikesed ja piisavalt tugevad.

Tagakäpad: Samasuguse kujuga nagu esikäpad. Lisavarbad peavad olema eemaldatud.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Liikumine peab nii kõndides kui traavi puhul olema täiesti ühtlane ning ülajoon jääb liikumisel peaaegu muutumatuks, tagajalad liiguvad traavi puhul esikäppadega peaaegu sama trajektoori mööda.

KARVKATE**KARV:****Karvkatte struktuur:**

Karvkate koosneb kolme tüüpi karvast:

- Aluskarv: Pehme ja tihe. 1,5 cm pikk. Ei lase niiskusel tungida nahani. Suvel kaob peaaegu täielikult.
- Pealiskarv: 3-4 cm pikkune, piisavalt karm ning kare. Liibuv.
- Kaitsekarv: 5-7 cm pikkune, eriti sirge ning karm. Hästi märgatav eelkõige rinnal, ülajoonel, külgedel ja õlgadel.

Esi- ja tagajalgade esikülgedel on karv lühem ja karmim. Tagakülgedel on karv pikem ning moodustab ehiskarva. Saba alumisel küljel ei tohi karvad moodustada sabaharja.

Karvkate pea peal: Alalõug ja huuled on kaetud pikema ja pehmema karvaga, mis moodustab tõule tüüpilise habeme. Kulmukarvad on märgatavalt suunaga ülespoole. Otsmik, koljupiirkong ning põsed on kaetud lühikese ja karmi karvaga. Kõrvad on kaetud lühikese, pehmema ning sileda karvaga.

VÄRVUS: Lubatud värvused on:

- Tume kimmelpunane (*roan*), pruunide laikudega või ilma.
- Pruun, tähnidega eesrinnal ning jäsemete allosas.
- Pruun, ilma märgisteta.

FCI Standard nr 245/07. 08. 1998

EESTI KENNELLIIT

SUURUS JA KAAL:**Turja kõrgus:**Isased koerad: 60-66 cm.Emased koerad: 58-62 cm.**Kaal:**Isased koerad:

Vähemalt 28 kg.

Maksimaalselt 34 kg.

Emased koerad:

Vähemalt 22 kg.

Maksimaalselt 28 kg.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

- Vale suhe turja kõrguse ja kere pikkuse vahel.
- Lühike, kiilukujuline või kumerdunud pea.
- Pungis silmad. Kõrvalekalle standardis kehtestatud silmavärvist.
- Liiga pikad või liiga madala asetusega kõrvad.
- Liiga tugev ja liiga lühike kael. Lõtv nahk kaelal.
- Liiga vähe väljendunud turi.
- Järsk laudjas.
- Puudulikult arenenud eesrind või puudulikult väljendunud rinnak.
- Harali varvastega käpad või jänese käpad. Käpad on liiga karvased.
- Liiga peenike, liiga lühike või liiga pikk karv.
- Puudulikult väljendunud habe või kulmud.
- Pigmenti puudumine.
- Valge värvuse domineerimine (mitmevärvilisus ei ole lubatud).

FCI Standard nr 245/07. 08. 1998

EESTI KENNELLIIT

OLULISED MÕÕDUD:

	<u>Isased</u>	<u>Emased:</u>
Kehakaal	34 kg	25 kg
Õla kõrgus	63 cm	60 cm
Pea pikkus	28 cm	23 cm
Kolju pikkus	14 cm	11 cm
Kolju laius	12 cm	10 cm
Koonuselja pikkus	13 cm	11 cm
Rinna laius	20 cm	18 cm
Rinna sügavus	25 cm	23 cm
Kere pikkus	56 cm	53 cm
Rindkere ümbermõõt	80 cm	72 cm
(küünarnukkide tagant)		
Ümbermõõt tagumise roide juures	72 cm	64 cm

NURGIKUSED:

Abaluu ja õlavarre vaheline nurk:	110 kraadi.
Õlavarre ja kodarluu vaheline nurk:	135 kraadi.
Vaagna ja reie vaheline nurk:	110 kraadi.
Reie ja sääre vaheline nurk:	125 kraadi.
Sääre ja kämballiigese vaheline nurk:	135 kraadi.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI Standard nr 245/07. 08. 1998

EESTI KENNELLIIT